

KORSTHAGEDIS

NEDERLANDSE NAAM
Korsthagedis

FRANSE NAAM
Lézard perlé

ENGELSE NAAM
Mexican beaded lizard

**WETENSCHAPPELIJKE
NAAM**
Heloderma horridum

KORSTHAGEDISSEN ...

- Samen met het gilamonster is de korsthagedis één van de weinige soorten giftige hagedissen. Beide soorten hebben gifklieren achteraan in de onderkaak en speciaal gegroefde tanden. Wanneer ze bijten loopt het gif via een kanaaltje tot aan de wortels van deze gegroefde tanden. Het gif wordt dan in de bijtwonde ingebracht door kauwbewegingen. Dit gif doodt niet alleen de prooi, maar helpt ook bij de vertering: tijdens de beet wordt het gif via de bloedbaan in de prooi verspreid. Het gif bevat ook enzymen die helpen bij het verteringsproces.
- Korsthagedissen hebben een erg sterke beet. Het slachtoffer gaat door verschillende fases: eerst is er het onvermogen om te blijven staan of zitten, daarna komen duizeligheid en verlammingssverschijnselen. De ademhaling vertraagt, en de bloeddruk verlaagt sterk vanwege het verwijden van de aders, waarna de prooi sterft. Dit is zo bij kleinere prooien; een beet is zelden fataal voor een gezonde mens.
- De korsthagedis gebruikt zijn gif niet alleen voor het doden van zijn prooi, maar ook om zich te verdedigen tegen predatoren zoals coyotes, roofvogels en natuurlijk ook de mens.

- Uit verdediging spert hij ook de bek open en sist.
- De bobbels op de huid lijkt wat op korsten, waaraan de korsthagedis zijn naam dankt. In feite zijn het kleine versterkte beenplaatjes (zogenaamde osteodermen) die de huid tot een pantser maken. Daarnaast heeft de huid een karakteristiek patroon van gelige vlekken op een donkere achtergrond. Hiermee waarschuwt hij potentiële rovers voor zijn giftigheid.
- Korsthagedissen zijn voornamelijk nachtactief. Overdag verblijven ze ofwel in holen die ze zelf gegraven hebben, ofwel in bestaande holen die ze ingenomen hebben.

**VERSPREIDINGSGBIED
KORSTHAGEDISSEN**

KENMERKEN

- Klasse: Reptielen
- Orde: Schubreptielen
- Familie: Korsthagedissen
- Kop-staartlengte: ♂ ± 90cm, ♀ ± 76cm
- Gewicht: ♂ ± 4 kg, ♀ ± 2 kg
- Max. leeftijd: tot 30 à 35 jaar

VERSPREIDINGSGEBIED

Korsthagedissen leven in West-Mexico (zuid-Sonora, Zuidwest-Chihuahua en Noord-Sinaloa), langsheen de Pacifische kust tot in Guatemala. Ze komen voor vanop zeeniveau tot ongeveer 1500m hoogte.

BIOTOOP

Deze hagedissoort komt het meest voor in tropische loofbossen, maar wordt ook aangetroffen in drogere wouden en struikgewassen, tot in rotsige halfwoestijn.

VOEDING

Een korsthagedis voedt zich met kleine zoogdieren, vogels, hagedissen, kikkers, insecten en eieren van vogels en reptielen. In periodes van voedselschaarste en tijdens de winterrust leeft de korsthagedis van het vet dat opgeslagen zit in zijn dikke staart. Na zo'n periode is de staart weer dun, en moet de hagedis opnieuw een vetreserve aanleggen.

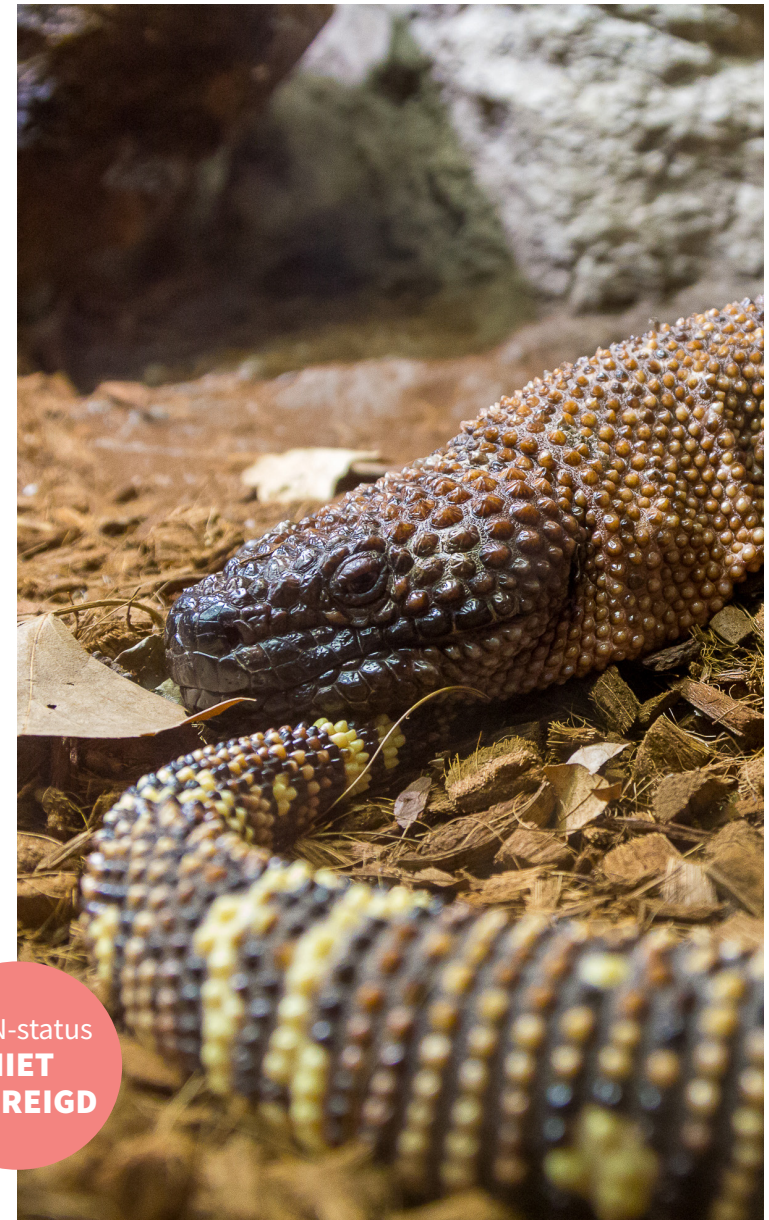
VOORTPLANTING

Het voortplantingsseizoen begint in februari-maart. Een tweetal maanden later legt het vrouwtje 3 tot 13 langwerpige eieren in een zelf gegraven holte van 10-15 cm diep. Eens de eieren gelegd zijn kijkt ze er verder niet naar om. De eieren komen na ongeveer 6 maanden uit; een jong is dan zo'n 20 cm lang.

EOP

Het EOP wordt beheerd door Randers Regnskov Tropical Zoo (Denemarken).

Het EOP of European Endangered Species Programme is een kweekprogramma voor bedreigde diersoorten, toegepast in Europese dierentuinen die zijn aangesloten bij de Europese vereniging voor dierentuinen en aquaria EAZA (European Association of Zoos and Aquaria). Eén dierentuin coördineert het kweekprogramma.

IUCN-status
**NIET
BEDREIGD**